

РЕШЕНИЕ

№ 11052

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4476** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на В. С. К., ЕГН [ЕГН], подадена чрез пълномощниците му адв. П. Бозов и мл. адв. В. Д., срещу Решение № 5599 от 04.12.2023 г., постановено по НАХД № 3036/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 114-ти състав, в ЧАСТТА, с която е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-022934 от 10.11.2022 г., издадено от Началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, в частта по пункт 1, с която на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП, както и в частта по пункт 3, с която на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В жалбата са развити съображения, че оспореното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при нарушение на материалния закон. Излага доводи, относно приложението на нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и за допуснато нарушение на материалния закон в тази част. На следващо място, счита, че като е спрял водачът без никакъв повод, съдът изцяло е пренебрегнал нормата на чл. 5, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. Счита за недоказани доводите за извършеното нарушение на чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП. По отношение на разноските

излага доводи, че е нарушен процесуалния закон. Искане се от съда да бъде отменено решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се отмени НП или да бъде върнато делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав на съда. Претендира разноси.

В съдебно заседание, касаторът не се явява, представлява се от адв. А., която моли за уважаване на касационната жалба. Моли да бъде отменено решението и да бъде върнато делото за ново разглеждане при изясняване на фактическата обстановка.

Ответникът – Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призована, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

На 13.10.2022 г. около 00:30 ч. В. С. К. е управлявал лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], като се е движел по [улица] в посока от [улица] към [улица]. С него в автомобила е пътувала и М. П.. В същото време по [улица] се движел и служебен автомобил на ОПП-СДВР, в който служебните си задължения изпълнявал екип на ОПП-СДВР в състав: В. В. на длъжност младши автоконтрольор и колегата му В. Н.. Полицейските служители забелязали автомобила, управляван от К., и установили, че същият не си е сложил обезопасителен колан, с какъвто бил оборудван автомобила, както и че превъзбудено говори с момичето в колата и решили да му извършат проверка. Служителят В. е спрял автомобила, управляван от К., като е установил самоличността му по лични документи. По време на проверката К. е представил на полицаите АУАН № 559742 от дата 20.05.2022 г., издаден срещу него за нарушение на ЗДвП. Полицейските служители извършили проверка с техническо средство на водача за алкохол, който показал отрицателен резултат. Тогава решили да му извършат проверка и за наркотични вещества с Драг Текст 5000 с фабричен номер ARMM 0017. К. отказал да бъде изпробван за наркотични вещества с техническо средство, поради което му е издаден талон за медицинско изследване № 113308 за ВМА и седем броя холограмни стикери, като изрично в медицинския талон е посочено, че водачът следва да отиде във ВМА – София, за да даде биологични проби.

Въз основа на посоченото младши автоконтрольор В. е съставил срещу К. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 746600 за нарушения на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП; чл. 157 ЗДвП и чл. 174, ал. 3 ЗДвП, като същия е предявен на нарушителя, който го подписал с отбелязването, че има възражения. Препис от акта му е бил връчен.

На следващо място е установено, че К. не е отишъл във ВМА, а в УМБАЛ „Света Анна“, където му била взета кръвна проба за алкохол вместо такава за наркотични

вещества.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-4332- 022934 от 10.11.2022 г., издадено от Началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, с което на В. С. К. на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП; на основание чл. 185 ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лева; за нарушение на чл. 157, ал. 6 ЗДвП и на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, като същото му е връчено на 18.01.2023 г. В законоустановения 14-дневен срок, на 02.02.2023 г. К. е подал жалба срещу посоченото наказателно постановление.

Горепосочената фактическа обстановка е установена по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства: показанията на свидетеля В. В.; свидетелката М. П.; талон за изследване, видно от който в него изрично е посочено, че водачът следва да посети ВМА за даване на биологични проби и АУАН № 559742, от който се установява, че е от дата 20.05.2022 г.

Предвид на така установената фактическа обстановка, първостепенния съд е приел от правна страна, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение на необходимото съдържание, процедура и срокове за издаването му, при липса на процесуални нарушения в административната фаза на процеса.

По отношение на първото нарушение (по пункт 1) е приел, че същото е безспорно установено, като на процесната дата, време и място К. като водач на МПС е управлявал същото без да си постави обезопасителен колан, с който автомобилът бил оборудван, с което виновно - при форма на вина непредпазливост е нарушил разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП, поради което за извършеното нарушение законодателят в разпоредбата на чл. 183, ал. 4, т. 7 ЗДвП е предвидил глоба в размер от 50 лева, каквато и е наложена в случая. С оглед на това, НП в частта по пункт 1 съдът го е потвърдил.

По отношение на третото нарушение (по пункт 3) е приел, че по делото по безспорен начин е установено извършването на нарушението по чл. 157, ал. 6 ЗДвП, доколкото на процесната дата, час и място, К. като водач на МПС по време на извършената проверка от служителите на ОПП-СДВР е отказал да му бъде изпробван с техническо средство за употреба на наркотични вещества, за което законодателят е предвидил в чл. 174, ал. 3 ЗДвП налагането на глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от две години, каквато и е наложена в случая. С оглед на това, НП в частта по пункт 3 съдът го е потвърдил.

По отношение на второто нарушение (по пункт 2) е приел, че в тази част НП следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон, тъй като съгласно чл. 157, ал. 6 ЗДвП при съставяне на акт за нарушение по този закон, контролният талон се отнема и се връща на водача след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3. Актът за нарушението заменя контролният талон за срок до един месец от издаването му, поради което е направил извод, че АУАН в този период изпълнява ролята на контролен талон и когато водачът го носи при управление на МПС същият изпълнява задължението си по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП като след изтичане на едномесечния срок по чл. 157, ал. 6 от ЗДвП актът няма да замества контролният талон, поради което ще е налице нарушение по чл. 100, ал. 1 от ЗДвП.

Според съдът това деяние следва да бъде санкционирано на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, но в случая К. е санкциониран на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП - за това, че е управлявала МПС "с изтекъл срок на акт", която норма не съдържа правило за поведение, което да е насочено към водачите на МПС, а единствено дефинира каква е правната стойност на АУАН при отнет контролен талон към СУМПС. С оглед на това, НП в частта по пункт 2 съдът го е отменил.

Водим от изложените съображения, съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на дееца е ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил обжалвания административен акт в посочените му части.

Въззивното решение е обжалвано само в потвърдителната му част, като в отменителната му, като необжалвано е влязло в законна сила.

Решението на районния съд в оспорените му части е валидно, допустимо и правилно. Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивния съд да потвърди наказателния акт в посочените му части, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 114-ти състав.

АУАН е съставен от компетентен орган – младши контролор в отдел ПП, при СДВР, а НП е издадено от началник на група в отдел ПП, в СДВР, надлежно упълномощени от министъра на вътрешните работи за издаване на съответните актове, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалният ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта.

Правилно съдът е кредитирал показанията на свидетелят В. – актосъставител, възприел отказа на касатора да му бъде извършена проверка с техническо средство. При разпита си е потвърдил, че е очевидец на нарушенията, като същият си спомнил и пресъздал с достатъчно подробни сведения относно обстоятелствата, които са установени по време на проверката, като са потвърдени всички обстоятелства, описани в АУАН. Касационният съд не намира противоречия при установяване на фактическата обстановка от първата съдебна инстанция. Същевременно районният съд не е кредитирал показанията на свидетелката П.. Касационната инстанция споделя изводите на СРС при преценка на гласните доказателства. Следва да се приеме, че показанията на св. П. са едностранчиви и представени избирателно с оглед потвърждаване тезата на касатора, с когото са в близки отношения.

Нарушението по пункт 1 е подведено под санкционната норма на чл. 184, ал. 4, т. 7 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска. И това нарушение е доказано по делото по безспорен начин. Настоящия състав счита, че безспорно са установени извършването на нарушението, неговият автор и правилното прилагане на закона от наказващия орган.

На следващо място, съдът счита, че нарушението по пункт 3 е подведено под санкционната норма на чл. 174, ал. 3 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на

концентрацията на алкохол в кръвта му. От фактите по делото е безспорно доказано, че по време на извършената проверка на касаторът е направил отказ да бъде проверен с техническо средство Драг Текст 5000 за наркотични вещества, с което е осъществил първата хипотеза на съставомерното деяние, визирано в цитираната правна норма. Това факт се потвърждава от свидетелските показания и писмените такива – АУАН и НП. Отказът на касационния жалбоподател да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол е установена по категоричен начин. От събраните доказателства по делото не може да бъде направен различен извод. На водача е издаден талон за медицинско изследване за ВМА, копие от който е приложен по делото. Върху самият талон е положен собственоръчно подпис на касатора, което означава, че наказаното лице е било запознато със задължението си да се яви на медицински преглед. Посочено е също, че отказва проба с техническо средство. Няма данни да е изпълнено предписанието за медицинско изследване за установяване на наркотици в кръвта, което е дадено по време на проверката, чрез връчване на цитирания талон. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата. Предвид изложеното, съдът намира за неоснователни възраженията на касатора, относно неправилно тълкуване на установените факти, както и че същите са бланкетни и неконкретизирани.

Водим от изложеното, настоящия състав изцяло споделя и останалите мотиви на районния съд, включително за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК касационната инстанция изцяло препраща към тях.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5599 от 04.12.2023 г., постановено по НАХД № 3036/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 114-ти състав, в ЧАСТТА, с която е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-022934 от 10.11.2022 г., издадено от Началник Група към СДВР, ОПП-СДВР, в частта по пункт 1, с която на основание чл. 183, ал. 4, т. 7 ЗДвП на В. С. К., ЕГН [ЕГН] е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП, както и в частта по пункт 3, с която на основание чл. 174, ал. 3 ЗДвП му е наложена и глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове:

